

PARLAMENT EUROPEJSKI

2009 - 2014

Komisja Ochrony Środowiska Naturalnego, Zdrowia Publicznego i Bezpieczeństwa Żywności

---

2013/2006(INI)

21.6.2013

OPINIA

Komisji Ochrony Środowiska Naturalnego, Zdrowia Publicznego
i Bezpieczeństwa Żywności

dla Komisji Przemysłu, Badań Naukowych i Energii

w sprawie reindustrializacji Europy z myślą o promowaniu konkurencyjności i
trwałego rozwoju
(2013/2006(INI))

Sprawozdawca komisji opiniodawczej: Tadeusz Cymański

PA_NonLeg

WSKAZÓWKI

Komisja Ochrony Środowiska Naturalnego, Zdrowia Publicznego i Bezpieczeństwa Żywności zwraca się do Komisji Przemysłu, Badań Naukowych i Energii, właściwej dla tej sprawy, o uwzględnienie w końcowym tekście projektu rezolucji następujących wskazówek:

- uwzględniając komunikat Komisji zatytułowany „Silniejszy przemysł europejski na rzecz wzrostu i ożywienia gospodarczego” (COM (2012)582),
  - uwzględniając komunikaty Komisji zatytułowane „Plan działania prowadzący do przejścia na konkurencyjną gospodarkę niskoemisyjną do 2050 r.” (COM(2011)112) oraz „Plan działania na rzecz zasobooszczędnej Europy” (COM(2011)571),
  - uwzględniając zasady przewodnie UE, a w szczególności zasadę ostrożności,
  - uwzględniając wezwanie do składania wniosków dotyczących badań naukowych w obszarze energii w ramach siódmego programu ramowego w dziedzinie badań naukowych,
  - uwzględniając swe oświadczenie pisemne nr 16/2007 z dnia 22 maja 2007 r. w sprawie stworzenia gospodarki ekologicznej opartej na wodorze oraz trzeciej rewolucji przemysłowej w Europie w drodze partnerstwa z zaangażowanymi regionami i miastami, MŚP i organizacjami społeczeństwa obywatelskiego,
  - uwzględniając swoją rezolucję z dnia 15 marca 2012 r. w sprawie planu działania prowadzącego do przejścia na konkurencyjną gospodarkę niskoemisyjną do 2050 r. oraz rezolucję z dnia 24 maja 2012 r. w sprawie zasobooszczędnej Europy,
  - uwzględniając swoją rezolucję z dnia 11 września 2012 r. w sprawie roli kobiet w gospodarce ekologicznej,
- A. mając na uwadze, że UE musi stawić czoła wyzwaniom finansowym, społecznym i środowiskowym; mając na uwadze, że obecnie istnieją sytuacje kryzysowe związane ze wzrostem cen energii, wyczerpaniem surowców, przenoszeniem miejsc pracy, stratami rynkowymi i wzrostem bezrobocia w Europie;
- B. mając na uwadze, że większość krajów o wschodzącej gospodarce (a mianowicie Brazylia, Rosja, Indie i Chiny) nadal szybko się rozwija i wprowadziła ambitne strategie polityczne w dziedzinie przemysłu, w których główny nacisk kładzie się na technologie i innowacje przemysłowe, aby poprawiać jakość oraz dążyć do coraz bardziej ekologicznej produkcji;
- C. mając na uwadze, że UE wniosła trwały wkład w dziedzinie ochrony środowiska i przeciwdziałania zmianie klimatu;
- D. mając na uwadze, że strategią UE jest promowanie eko-innowacji oraz rozwoju technicznego, a także poprawa konkurencyjności europejskiego przemysłu motoryzacyjnego w dłuższej perspektywie czasowej;

- E. mając na uwadze, że aby poprawić konkurencyjność oraz stworzyć podstawy do reindustrializacji Europy, konieczna jest aktywna polityka przemysłowa oparta na nowym modelu; mając na uwadze, że docenianie wartości wszystkich zasobów, zarówno ludzkich, jak i naturalnych, a także ich zrównoważone wykorzystywanie powinno być podstawą tej polityki przemysłowej;
1. ubolewa nad faktem, że Komisja nie przedstawiła konkretnych propozycji mających na celu uratowanie sektorów przemysłowych poważnie osłabionych wskutek kryzysu, wnoszących niską wartość dodaną lub dotkniętych skutkami międzynarodowego dumpingu, lecz mających rzeczywiste strategiczne znaczenie dla UE, w szczególności poprzez wspieranie ich za pośrednictwem zamówień publicznych, jak to czynią nasi konkurenci na arenie międzynarodowej;
  2. wyraża ubolewanie w związku z faktem, że Komisja nie zaproponowała przejścia rolnictwa i sektora rolno-spożywczego na stosowanie bardziej ekologicznych praktyk uwzględniających ewentualne konflikty związane z korzystaniem z zasobów na rzecz produkcji żywnościowej i przemysłowej;
  3. ubolewa, że nie wspomniano o publicznych i niezależnych badaniach nad skutkami niektórych form rozwoju przemysłowego, w szczególności dla zdrowia i środowiska, jako niezbędnego korelatu rozwoju nowych sektorów;
  4. wyraża ubolewanie w związku z faktem, że Komisja nie wspomniała o swoim przywiązaniu do zasady ostrożności w odniesieniu do sektorów wykorzystujących technologie, w przypadku których nie wykazano, że nie wiążą się z żadnym ryzykiem;
  5. daje wyraz zaniepokojeniu faktem, że różnice pomiędzy państwami UE w odniesieniu do konkurencyjności i uprzemysłowienia nieustannie powiększają się; podkreśla znaczenie wieloletnich ram finansowych oraz synergii pomiędzy Funduszem Spójności a finansowaniem przewidzianym na konkurencyjność na rzecz wzrostu gospodarczego i zatrudnienia (pozycja 1A);
  6. wspiera dążenia Komisji do wypromowania Europy jako odpowiedzialnego lidera w dziedzinie innowacyjności poprzez zwiększenie skuteczności finansowania publicznego przekazywanego na badania i rozwój, takiego jak Horyzont 2020, wzywa również Komisję do propagowania odpowiednich ram, aby podwyższyć poziom finansowania prywatnego; w związku z tym wzywa do skupienia większej uwagi na sektorze wymagającym dużych nakładów pracy i tworzeniu kapitału ludzkiego;
  7. z zadowoleniem przyjmuje wyznaczony przez Komisję cel opracowania ambitnej i zrównoważonej europejskiej strategii przemysłowej, która stanowi ważny krok powrotu na ścieżkę rozwoju gospodarczego w Europie oraz wzrostu udziału produkcji w PKB do 20%; wzywa Komisję i państwa członkowskie do zastosowania zintegrowanego podejścia, które zapewnia właściwe rozwiązania głównych wyzwań, przed jakimi stoi Europa, takich jak demografia, efektywne gospodarowanie zasobami i energią oraz zmiana klimatu;
  8. podkreśla, że europejska strategia przemysłowa powinna wspierać inwestycje i innowacje w kluczowych obszarach generowania zrównoważonego i przyjaznego dla środowiska

rozwoju, w szczególności poprzez wspieranie sektorów, w których Europa przoduje w zakresie badań i rozwoju, oraz wspomaganie wysokiej jakości warunków pracy w przedsiębiorstwach, których inwestycje te będą dotyczyły;

9. z zadowoleniem przyjmuje nacisk, jaki Komisja kładzie na zrównoważony i ekologiczny wzrost oraz rozwój nowych technologii mających służyć jako podstawa wzrostu oraz wspierających go;
10. podkreśla znaczenie pełnego wykorzystania możliwości gospodarczych inwestowania w nowatorskie technologie i zasobooszczędną produkcję;
11. z zadowoleniem przyjmuje plan wprowadzenia Europy na drogę innowacji przemysłowych zgodnie z zasadami zrównoważonej, zasobo- i energooszczędnej gospodarki oraz domaga się konkretnych działań, w tym przesunięcia opodatkowania z zatrudnienia na wykorzystywanie zasobów i zanieczyszczenie, które przyczyniłyby się do realizacji tych celów;
12. jest zdania, że polityka przemysłowa musi skupiać się na przekształceniu gospodarki europejskiej w zrównoważoną biogospodarkę obiegową, w której przestrzega się kaskadowego wykorzystania zasobów oraz ekosystemowych granic zasobów biologicznych; wzywa do wspierania długoterminowych i gospodarnych strategii rozwoju oraz gospodarki ekologicznej opartej na bardziej zrównoważonych wzorcach produkcji i konsumpcji na szczeblu lokalnym, regionalnym i krajowym;
13. podkreśla, że państwa członkowskie muszą zmienić punkt ciężkości polityki tworzenia miejsc pracy, szczególnie pod względem wykorzystania potencjału zielonej gospodarki; zwraca uwagę, że przekształcenie gospodarki w ten sposób poprawi konkurencyjność oraz zapewni ważne źródła tworzenia miejsc pracy, które są niezbędne, aby do 2020 r. zrealizować unijny cel zatrudnienia na poziomie 75%;
14. zachęca Komisję do proponowania takich rozwiązań jak ULCOS w celu „uekologicznienia” starych technologii;
15. wzywa Komisję do wspierania kobiet w sektorze przemysłu;
16. podkreśla, że UE musi stworzyć właściwe warunki ramowe, aby stymulować nowe inwestycje, przyspieszać wprowadzanie nowych technologii oraz pobudzić efektywne gospodarowanie zasobami; podkreśla, że ustawodawstwo UE musi uwzględniać różnice strukturalne państw członkowskich, utrzymując jednocześnie właściwą równowagę i minimalizując konieczność znajdowania kompromisu pomiędzy celami społecznymi, ekonomicznymi i środowiskowymi;
17. uważa, że ustawodawstwo UE pomaga pobudzić innowacyjność, jednocześnie zapewniając autonomię energetyczną państw członkowskich; jest jednak zdania, że brak konkretnych celów politycznych w dziedzinie klimatu i efektywnego gospodarowania zasobami uniemożliwia komercyjne zastosowanie istniejących już innowacyjnych technologii;
18. wzywa Komisję do opracowania długoterminowej strategii energetycznej dla przemysłu

Europejskiego, która ułatwi przejście na wykorzystanie energii ze źródeł odnawialnych; wzywa Komisję do wzięcia pod uwagę roli, jaką przemysł mógłby odegrać w poprawie elastyczności całego systemu energetycznego, umożliwiając integrację energii ze źródeł odnawialnych;

19. jest zdania, że przemysł europejski, a także indywidualni konsumenci skorzystaliby ze zmodernizowanej infrastruktury energetycznej, takiej jak inteligentne sieci energetyczne, które pozwoliłyby zmaksymalizować wykorzystanie lokalnych źródeł energii oraz w pełni włączyć źródła energii odnawialnej w dostawę energii;
20. podkreśla znaczenie jak najszybszego ukończenia tworzenia wewnętrznego rynku energii;
21. z zadowoleniem przyjmuje cel polegający na przejściu na niskoemisyjne systemy energetyczne w powiązaniu z nowymi technologiami informacyjnymi i komunikacyjnymi;
22. zauważa, że koszty energii, surowców i minerałów to ważna część wydatków operacyjnych w wielu sektorach przemysłu; podkreśla w związku z tym znaczenie zróżnicowanego i zrównoważonego pod względem środowiskowym koszyka energetycznego i zauważa, że strategia przemysłowa powinna skupiać się na kluczowych możliwościach, jakie oferuje większa efektywność energetyczna oraz wydajność produktów; zalicza się do tego recykling i ponowne wykorzystanie materiałów oraz ograniczenie śladu węglowego i materiałowego produkcji i konsumpcji; podkreśla, że również według analizy Komisji taka polityka przyczyniłaby się do stworzenia dużej liczby nowych miejsc pracy;
23. zdecydowanie wspiera rozwój działań dyplomatycznych Komisji w zakresie surowców oraz inne inicjatywy, takie jak ujawnianie płatności władzom (tzw. country-by-country reporting) w celu zabezpieczenia dostępu do surowców; dlatego też domaga się stworzenia międzynarodowego forum surowcowego służącego wymianie doświadczeń, łączeniu krajowych strategii, a także wspólnemu gospodarowaniu zasobami, jako że przyczyniłoby się to do zatrzymania pogarszającej się nieustannie walki o zasoby;
24. podkreśla, jak pilną kwestią jest poprawa wydajności unijnego rynku dwutlenku węgla w zakresie gwarantowania pewności inwestycyjnej dla ekologicznych technologii;
25. wzywa Komisję do szybkiego włączenia ekologicznych produktów i usług do rynku wewnętrznego, łącznie ze śladem środowiskowym;
26. podkreśla zapotrzebowanie na ramy prawne, które wysyłają właściwe sygnały producentom i konsumentom, skłaniając ich do oszczędzania zasobów oraz przejścia na gospodarkę obiegową, opartą na odtwarzaniu zasobów; podkreśla, że aby zaradzić fragmentaryzacji i ograniczonemu charakterowi przepisów w zakresie zrównoważonej produkcji i konsumpcji, konieczne będzie dokonanie konsolidacji obecnego ustawodawstwa dotyczącego produktu, takiego jak dyrektywa w sprawie ekoprojektu (2009/125/WE), dyrektywa w sprawie etykietowania energetycznego (2010/30/WE) oraz rozporządzenie w sprawie ekoznaku z myślą o poprawie wyników środowiskowych oraz wydajności produktów w całym cyklu ich życia;

27. uważa, że konkurencyjność produkcji europejskiej zależy od wiodącej pozycji Europy, jeżeli chodzi o ekowydajne towary i produkcję;
28. uważa, że przemysłowa przyszłość Europy nie jest możliwa bez zdecydowanego zwrotu w kierunku rozwiązań koncepcyjnych, produkcyjnych i transportowych uwzględniających wymogi środowiskowe;
29. wspiera szersze wykorzystywanie projektowania, a także innych innowacji nietechnologicznych jako jednego z głównych czynników stymulujących opracowywanie wysokiej jakości produktów, poprawy produktywności oraz efektywniejszego wykorzystywania zasobów;
30. uważa, że pomyślna polityka przemysłowa musi obejmować politykę UE łączącą wszystkie aspekty mające wpływ na przemysł, a także koncentrować się na znajdowaniu rozwiązań dla głównych wyzwań społecznych;
31. wzywa Komisję do opracowania lub utrzymania środków mających na celu zagwarantowanie społecznej odpowiedzialności przedsiębiorstw w całym łańcuchu wartości, począwszy od wydobycia surowców, poprzez produkcję, a skończywszy na handlu i recyklingu, zarówno na terenie UE, jak i poza nią;
32. wspiera wysiłki Komisji na rzecz zwiększania inwestycji w kapitał ludzki i umiejętności, które są niezbędne dla zapewnienia konkurencyjności przemysłowej i dokonania zmian; wzywa Komisję i państwa członkowskie do usprawnienia dialogu między odpowiednimi władzami i partnerami społecznymi w celu poprawy powiązań pomiędzy systemem edukacji a rynkiem pracy; wzywa Komisję do zagwarantowania prawa do ustawicznego kształcenia wszystkich obywateli, które zapewni im możliwość przekwalifikowania się w trakcie kariery zawodowej, jako że ma to kluczowe znaczenie dla innowacji i konkurencyjności;
33. wzywa Komisję i państwa członkowskie do niezwłocznego przyjęcia do 2014 r. konkretnych planów stopniowego wycofywania przynoszących szkodę dla środowiska dopłat do 2020 r., do szerszego wykorzystania instrumentów rynkowych, w tym przejścia z kształtowania cen i opłat oraz opodatkowania pracy na kształtowanie cen i opłat oraz opodatkowanie środowiskowe, a także rozszerzenia rynków towarów i usług środowiskowych;
34. wyraża opinię, że promowanie zrównoważonych form turystyki związanych z konsumpcją lokalnych produktów może pobudzić ożywienie działalności rolniczej i rzemieślniczej oraz upowszechnienie mikroprzedsiębiorstw na szczeblu lokalnym, a także może być ważnym motorem ekonomicznym zdolnym ożywić gospodarkę, gwarantując jednocześnie prawidłowe gospodarowanie środowiskiem, ochronę upraw i osiedli ludzkich oraz zapobieganie naruszeniu równowagi hydrogeologicznej;
35. uważa, że priorytetem w sektorze budowlanym powinno być stosowanie ogólnych zasad zrównoważonego budownictwa i projektowania ekologicznego; w tym kontekście szczególne znaczenie ma rewaloryzacja istniejącego dziedzictwa architektonicznego; można tego dokonać między innymi poprzez realizację planów obowiązkowego dostosowywania starych budynków, tak publicznych jak prywatnych, do obowiązujących

norm w zakresie izolacji i efektywności energetycznej w celu poczynienia oszczędności w zakresie konsumpcji.

WYNIK GŁOSOWANIA KOŃCOWEGO W KOMISJI

Data przyjęcia	19.6.2013
Wynik głosowania końcowego	+: 54 -: 7 0: 5
Posłowie obecni podczas głosowania końcowego	Martina Anderson, Elena Oana Antonescu, Kriton Arsenis, Sophie Auconie, Pilar Ayuso, Sandrine Bélier, Lajos Bokros, Franco Bonanini, Martin Callanan, Nessa Childers, Yves Cochet, Tadeusz Cymański, Chris Davies, Esther de Lange, Anne Delvaux, Bas Eickhout, Jill Evans, Karl-Heinz Florenz, Elisabetta Gardini, Matthias Groote, Françoise Grossetête, Cristina Gutiérrez-Cortines, Satu Hassi, Jolanta Emilia Hibner, Karin Kadenbach, Christa Kläß, Eija-Riitta Korhola, Holger Krahmer, Jo Leinen, Corinne Lepage, Peter Liese, Kartika Tamara Liotard, Zofija Mazej Kukovič, Linda McAvan, Miroslav Ouzký, Vladko Todorov Panayotov, Gilles Pargneaux, Andrés Perelló Rodríguez, Mario Pirillo, Pavel Poc, Frédérique Ries, Oreste Rossi, Dagmar Roth-Behrendt, Kārlis Šadurskis, Carl Schlyter, Horst Schnellhardt, Richard Seeber, Theodoros Skylakakis, Claudiu Ciprian Tănăsescu, Salvatore Tatarella, Thomas Ulmer, Glenis Willmott, Sabine Wils, Marina Yannakoudakis
Zastępca(y) obecny(i) podczas głosowania końcowego	Romana Jordan, Judith A. Merkies, Miroslav Mikolášik, Christel Schaldemose, Renate Sommer, Eleni Theocharous, Marita Ulvskog, Kathleen Van Brempt, Andrea Zanoni
Zastępca(y) (art. 187 ust. 2) obecny(i) podczas głosowania końcowego	Fabrizio Bertot, Bill Newton Dunn, Konrad Szymański